ZBAWICIEL

NUMER 9 I/2013

PISMO PARAFII POD WEZWANIEM NAJŚWIĘTSZEGO ZBAWICIELA W ZIELONEJ GÓRZE

Oddajmy Pokłon Panu - str. 16

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Utworzenie Margaretki dla ks. proboszcza Mirosława Maciejewskiego - 8 grudnia 2012 r.

**31. rocznica wprowadzenia stanu wojennego.
13 grudnia 2012 r.**

**Roraty - Msza św. dla dzieci
14 grudnia 2012 r.**

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Sprawozdanie duszpasterskie, 31 grudnia 2012 r.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało...” (J 2, 1-18)

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam Słowo Wcielone, którym jest Jezus Chrystus. Chcemy powiedzieć Panu Jezusowi: Bogu niech będą dzięki za 2012 r. Przeżywaliśmy ten rok pod hasłem „Kościół naszym domem”. To dzięki Sakramentowi Chrztu zostaliśmy wszczepieni w Kościół. Mimo pogłębiającej się sekularyzacji społeczeństwo pragnie Sakramentu Chrztu św. W tym roku zostało włączonych do Kościoła 142 członków (w tym 22 dzieci ochrzczonych przez kapelanów i pielęgniarki w szpitalu).

Kolejnym etapem w życiu sakramentalnym jest 1. Komunia Św. Sakrament Eucharystii przyjęło 64 dzieci.

Niepokojące jest to, że spada liczba zawieranych małżeństw. Sakrament Małżeństwa został udzielony 42 parom, co stanowi dwie pary mniej niż w ubiegłym roku.

Kroczenie drogą życia sakramentalnego to kroczenie drogą dojrzałości. Z 72 osób przygotowujących się do Bierzmowania, sakrament ten przyjęły 32 osoby.

Droga życia sakramentalnego towarzyszy nam od narodzin do samej śmierci. W tym roku odbyło się 147 pogrzebów. 2/3 pochowanych osób zakończyło swoje życie bez zaopatrzenia w sakramenty. Proszę, abyśmy nie bali się życia z Chrystusem i prosili o Sakrament Chorych. Sakramenty są największym skarbem, jaki Chrystus nam ofiarowuje.

Uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. w naszej parafii wynosi ok. 25%. Proszę o modlitwę za tych, którzy nie mają otwartego serca na życie wiary i lekceważą obowiązek uczestnictwa w Eucharystii.

16 czerwca nasza diecezja cieszyła się święceniami bpa Tadeusza Lityńskiego. Tam, gdzie jest pasterz, jest też Kościół, dlatego powinniśmy się modlić za pasterza, kapłanów, prosić o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Nasza parafia po raz pierwszy od lat nie ma alumna na 1. roku

w seminarium. Proszę Was, abyście modlili się o nowe święte powołania z naszej wspólnoty.
W 2012 r. zrealizowano remont zakrystii, z wymianą posadzek i zainstalowaniem witraży w oknach. Całkowity koszt prac wyniósł ok. 60 000 zł.
Serdeczne Bóg zapłać za pomoc, za zaangażowanie w przeróżne dzieła i życzliwość, bez której nie udałoby się zrealizować tak wielu przedsięwzięć. Dziękujmy w duchu zawierzenia Jezusowi Chrystusowi. Niech chwała Boża wzrasta, niech świadomość tego, że jesteśmy katolikami buduje naszą codzienność, byśmy mieli odwagę wyznawać Boga całym sercem.

Drodzy Parafianie i Czytelnicy Gazetki „ Zbawiciel”

Na progu nowego 2013 roku składamy wszystkim serdeczne życzenia. Niech Boże błogosławieństwo towarzyszy każdej rodzinie, umacniając Miłość i Jedność. Chorzy, Samotni, Cierpiący niech złożą swoją Nadzieję w Miłosierdziu Bożym. Dzieci i Młodzież niech wzrastają w łasce i mądrości u Boga i ludzi.
Otwórzmy wszyscy nasze serca na działanie łaski Wiary, która góry przenosi. Wszystkim niech towarzyszy Boży Pokój.

Z najlepszymi życzeniami zapewniając o modlitwie
Duszpasterze Parafii:
Ks. Mirosław Maciejewski - Proboszcz
Ks. Prałat Zbigniew Stekiel
Ks. Prałat Konrad Herrmann
Ks. Aleksander Werstler
Ks. Marcin Krechowicz
Ks. Piotr Gniewaszewski

ŻYCIE PARAFII

KALENDARIUM WYDARZEŃ PARAFIALNYCH NA STYCZEŃ 2013 r.

01.01. - Rozpoczął się Rok Pański 2013.
02-17.01.- Kolęda.
06.01. - Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli. Msza św. o godz. 12.00 poprzedza Orszak Trzech Króli.
11.01. - Comiesięczna Msza św. o godz. 18.30 o uzdrowienie duszy i ciała.
13.01. - Święto chrztu Pańskiego.
14-27.01.- Ferie zimowe.
17.01. - Dzień Dialogu Chrześcijańsko - Żydowskiego.
18-25.01.- Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.
19-23.01.- Rekolekcje KSM w Kunicach.
21.01. - Dzień Babci.
22.01. - Rocznica śmierci Sługi Bożego bpa Wilhelma Pluty. Dzień Dziadka.
24-27.01.- Rekolekcje RRN w Licheniu.
25.01. - Święto Nawrócenia Św. Pawła Apostoła.
28.01. - Wspomnienie obowiązkowe Św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła.
29.01. - Msza św. o godz. 18.30 o uzdrowienie duszy i ciała.

Z okazji rocznicy konsekracji Księdzu Biskupowi Stefanowi Regmuntowi oraz imienin Księdzu Biskupowi Seniorowi Pawłowi Sosze życzymy wiele radości, zdrowia i niesłabnącego żaru ducha w kapłańskiej posłudze.

Niech Najświętsza Panna otacza Matczyną miłością i opieką, szczególnie w trudnych chwilach i wyprasza u Syna wszelkie potrzebne łaski. Szczęść Boże!

WYKAZ NABOŻEŃSTW NA CAŁY MIESIĄC

Poniedziałek- Litania do św. Pieciu Pierwszych Męczenników Polski o godz. 9.00.
Wtorek - Nabożeństwo do św. Antoniego z ucałowaniem relikwii o godz. 9.00.
Środa - Nowenna do Matki Bożej Nieustajacej Pomocy po Mszy świetej o godz. 9.00 i 18.30.
Piatek - Koronka do Miłosierdzia Bożego po Mszy św. o godz. 9.00 i 18.30.
Sobota - Litania do Pani Cierpliwie Słuchajacej z Rokitna po Mszy świetej o godz. 9.00.

GRUPY PARAFIALNE

Przy naszej parafii pw. Najświętszego Zbawiciela działają następujące grupy. Mają one charakter otwarty, zatem każdy z was może znaleźć w nich miejsce dla siebie.

Caritas
Dyżury w każdy wtorek;
godz. 16.00 - 16.30, na plebanii.

Chór parafialny
Spotkania w każdy wtorek;
o godz. 18.30, salka nad zakrystią.

Domowy Kościół
Spotkania raz w miesiącu.

Duszpasterstwo Akademickie
Spotkania w środę o godz. 19.30.

Eucharystyczny Ruch Młodych
Spotkania w soboty;
salka nr 1,
rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 9.00.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży
Spotkania w poniedziałki; salka nr 4,
rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 18.30.

Klub Inteligencji Katolickiej
Spotkania w każdy wtorek; godz. 19.00,
salka KIK na plebanii.

Ministranci
Spotkania w soboty;
godz. 11.00, salka nr 4.

Odnowa w Duchu Świętym
Spotkania w każdy wtorek; godz. 17.00,
salka nr 1.

Radio Maryja
Spotkania w drugą sobotę miesiąca;
salka nr 4, rozpoczynają się Mszą świętą o godz. 9.00.

Ruch Rodzin Nazaretańskich
Spotkania w każdy poniedziałek;
salka nr 1 , rozpoczynają się Mszą świętą o godz. 18.30.

Żywy Różaniec
Spotkania w każdą pierwszą sobotę
miesiąca; godz. 7.45 w górnym kościele.

Klub Inteligencji Katolickiej w Zielonej Górze

Klub Inteligencji Katolickiej, w skrócie KIK, jest stowarzyszeniem z długą ponad 30-letnią tradycją. Swoją działalność w 1981 r. rozpoczynał właśnie w parafii Najświętszego Zbawiciela, a pierwszym kapelanem był ks. Edward Dajczak, dzisiejszy Ordynariusz Diecezji Koszalińsko- Kołobrzeskiej. KIK od 2012 r. wrócił do swych korzeni, gdyż od października nasza siedziba ma ponownie miejsce w tej parafii.

Czym zajmuje się KIK?

Statut mówi, że: „celem Klubu jest kształtowanie osobowości ludzkiej i wychowanie człowieka świadomego swych obowiązków indywidualnych i społecznych w oparciu o naukę Kościoła Katolickiego oraz stwarzanie okazji do czynnego włączania się w działalność religijną, społeczną i polityczną”.

Było wiele form działalności KIK-u, które zmieniały się przez lata w zależności od oczekiwań czy potrzeb, m.in.: odczyty, spotkania z ciekawymi ludźmi życia religijnego, naukowego, społecznego, politycznego itp., pielgrzymki, wycieczki, wieczory poezji i wiele innych. Obec-

nie Klub skupia się głównie na wykładach, odczytach, prelekcjach, po których jest czas na dyskusję, pytania czy podzielenie się swoim doświadczeniem lub wiedzą. Bezpośredni kontakt z wykładowcą jest bardzo ważnym elementem spotkań. Pozwala skonfrontować własne poglądy, myśli z nauką Kościoła, która obowiązuje wszystkich wierzących. Nasze spotkania są okazją do zadawania pytań zaproszonym prelegentom i gościom. Wprawdzie nie jesteśmy grupą modlitewną, ale jako wspólnota modlimy się, uczestniczymy we Mszach św., organizujemy dni skupienia, rekolekcje wielkopostne, prowadzimy nabożeństwa, uczestniczymy w pielgrzymkach na Jasną Górę i innych. Tegoroczny Adwentowy Dzień Skupienia u Sióstr Elżbietanek, który prowadził ks. dr Andrzej Maciejewski, zgromadził 40 uczestników, natomiast rekolekcje wielkopostne planujemy w Sanktuarium w Rokitnie w dniach od 15 do 17 marca 2013 r. Klub współpracuje z innymi Klubami, których jest obecnie w Polsce około 50. Każdy z Klubów jest niezależny, działa w innych warunkach, na innym terenie i w innych środowiskach, stąd współpraca polega na wymianie informacji i doświadczeń, nie narzucając formy działania poszczególnym Klubom.

Kto może należeć do Klubu?

Pomimo nazwy „inteligencja” nie wymagamy wyższego wykształcenia. Starając się o swój rozwój duchowy i intelektualny chcemy przede wszystkim zdobyć Bożą mądrość, a ta nie stawia takich barier, bo czymże jest nasze wykształcenie wobec Mądrości Bożej? Nasze spotkania są dla wszystkich zainteresowanych. Można przyjść, posłuchać, zobaczyć, nie deklarując przynależności klubowej, chociaż zachęcamy do czynnego włączenia się w pracę Klubu. Kościół potrzebuje ludzi światłych, prawidłowo uformowanych, umiejących bronić wiary i Kościoła w rozmowach czy rzeczowych dyskusjach. Jako Klub wciąż poszukujemy nowych ludzi ze świeżymi pomysłami oraz innych form działalności. Jesteśmy otwarci na pomysły odpowiadające współczesnym potrzebom. W tym roku realizujemy wiele tematów wynikających z hasła roku - „Roku Wiary”. Omawiamy także dekalog, są tematy biblijne i inne. Prelekcje ogłaszamy w kościołach oraz prasie katolickiej i świeckiej.

Zapraszamy w każdy wtorek o g. 19.00 do salki na plebanii przy ulicy Chrobrego 8.

Grażyna Gradowicz - prezes

Bierzmowanie

17 listopada przeżywalismy wielkie święto w naszej parafii. Na Mszy św. o godz. 18.30 ks. bp Tadeusz Lityński udzielił młodzieży sakramentu bierzmowania. Młodzi w darze ołtarza złożyli sprzęt nagłaśniający.

Ks. bp podczas kazania zwrócił się do młodych pytając: w jaką przestrzeń wchodzisz w swoim życiu?

- Miłość jest nam zadana przez Jezusa Chrystusa i powinniśmy żyć w przestrzeni realizującej tę miłość. Chrystus wszczepia nas w Kościół. Potrzebujemy współpracować z Łaską Bożą. Pan Jezus jest jak potężne drzewo, łączące niebo z ziemią. My jesteśmy wszczepieni w to drzewo.
- Zjednoczenie z Duchem Świętym prowadziło Jezusa do pełnej realizacji woli Bożej.
- Po wejściu do domu nie wystarczy stanąć w przedpokoju, ale wchodzimy w kolejne pomieszczenia, by podejmować zadania i obowiązki. Przyjęcie darów (sakramentów) Kościoła nie powinno nas zatrzymywać w przedsionku wiary. Potrzebna jest praca, wysiłek, modlitwa oraz świadectwo.

Wszystkim nowo bierzmowanym życzymy asystencji Ducha Świętego, odwagi do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad.

Natalia Adamiak	Piotr Fabiński	Marcin Majewski
Paweł Adler	Aleksandra Gałecka	Karol Maksymiak
Dagmara Augustyn	Malwina Gasztyk	Paulina Napierała
Sylwia Babuszkiewicz	Dorota Jakkielska	Agnieszka Raczkowiak
Rafał Bagrowski	Mariusz Jakubowski	Adrian Rudyński
Anna Brychcy	Justyna Kaczkowska	Marta Toczko
Mateusz Burdalski	Adrian Kaliszak	Aleksandra Tyliszczak
Paweł Chełmiński	Karolina Kudrawczuk	Krzysztof Ulanicki
Beniamin Chojnicki	Cyryl Lalić	Aleksandra Wasilewska
Monika Dobrowolska	Emilia Linkowska	Adrian Władykowski
Eryk Dobrzyński	Julia Łukaszczyk	Wiktoria Woś

ŻYCIE PARAFII

CANTEMUS DOMINO

2 listopada 2012 r. – Koncert zaduszkowy, nie jak dotychczas o północy, ale o godz. 18.30. Oprawę muzyczną Mszy Świętej stanowiły fragmenty dzieła Wolfganga Amadeusza Mozarta – **Requiem**.
Chór CANTEMUS DOMINO wykonał następujące części:

- **Requiem aeternam** - *Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Ciebie, Boże, przystoi wielbić hymnem na Syjonie; Tobie dopełnią ślubów w Jeruzalem; wysłuchaj mojej modlitwy: do Ciebie przyjdzie każdy człowiek. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.*
- **Dies irea** - *dzień to gniewu, dzień co zburzy i w popiołach świat zanurzy, jak z Sybillą Dawid wróży. O, jak wielka będzie trwoga, gdy przed srogim sądem Boga stanie grzesznych rzesza mnoga.*
- **Rex tremendae** – *Królu straszny w swej wielkości, co świat zbawiasz, mimo złości, zbaw mnie, Zdroju łaskawości! Confutatis – Gdy już pójdą potępieni w wiekuisty żar płomieni wezwij mnie, gdzie są zbawieni. Błagam z czołem pochylonym, sercem też na proch skruszonym: czuwaj, Panie nad mym skonem.*
- **Lacrymosa** – *Opłakany dzień nastanie gdy z popiołów zmartwychwstanie grzesznik na Twój sąd straszliwy – Bądź mu, Panie, miłościwy. Dobry Jezu a nasz Panie daj im wieczne spoczywanie.*
- **Hostias** – *składamy Ci, Panie, ofiary i modły pochwalne, a Ty je przyjmij za dusze, które dzisiaj wspominamy. Spraw, o Panie, niech przejdą ze śmierci do życia, które kiedyś obiecałeś Abrahamowi i jego potomstwu.*
- **Agnus Dei** – *Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, daj im odpoczynek. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata daj im odpoczynek wieczny. Światłość wiekuista niechaj im świeci, o Panie, wśród świętych Twoich na wieki, bo jesteś pełen dobroci.*

Chórem dyrygował Maciej Ogarek, a na organach akompaniował Julian Tatarynowicz. Pozwolę sobie na osobistą refleksję. Dla mnie jest to niesamowite dzieło. Nie potrafię go śpiewać nie wkładając w to całego serca. Myślę, że nikt, kto choć raz je usłyszał, nie może pozostać wobec niego obojętnym.

22 listopada 2012 r. – uroczystość Świętej Cecylii, patronki muzyki i śpiewu. Tego dnia chór CANTEMUS DOMINO przebywał w Strzelcach Krajeńskich. Wieczorem uświetnialiśmy uroczystą Mszę Świętą, którą koncelebrował nasz ksiądz proboszcz – Mirosław Maciejewski. Po Mszy odbył się krótki koncert naszego zespołu oraz gospodarzy – chóru GAUDIUM. Kilka utworów wykonaliśmy wspólnie. Po koncercie spędziliśmy miłe chwile przy wspólnej kolacji.

Violetta Janecka

Sąd Kościelny

11 grudnia 2012 r. Klub Inteligencji Katolickiej i wszystkie zainteresowane osoby miały okazję wysłuchać wykładu ks. biskupa Tadeusza Lityńskiego na temat Sądu Kościelnego. Ks. biskup podjął ten temat w trwającym Roku Wiary nieprzypadkowo. Sąd Kościelny to instytucja, która ma pomagać wiernym w dochodzeniu do pełnej komunii z Bogiem. Pomaga katolikowi dochodzić sprawiedliwości i swoich praw, a także egzekwować obowiązki. Sąd spełnia swoją misję zabezpieczając prawa Ludu Bożego na danym terenie. W różnych rodzajach postępowań sądowych najbardziej znanym wśród wiernych jest proces o stwierdzenie nieważności zawarcia związku małżeńskiego. Do innych zadań Sądu Kościelnego należy:

- umożliwienie dostępu do sakramentów świętych,
- pomoc w akceptacji swoich ograniczonych praw (np. osobom, które starały się o stwierdzenie nieważności zawarcia związku małżeńskiego, ale orzeczeniem Sądu nie otrzymały go),
- porady sądowe i duchowe (dla osób zagubionych duchowo; pomoc psychologiczna i psychiatryczna),
- mediacja małżeńska na etapie przedprocesowym i w trakcie jego trwania,
- obrona dobra duchowego i materialnego jednej ze stron małżeństwa,
- pomoc dzieciom w życiu wiarą (gdy rodzice nie przystępują do sakramentów świętych),
- przygotowywanie dokumentów do procesu o uzyskanie dyspenzy od celibatu (związane ze stwierdzeniem nieważności święceń kapłańskich).

Sąd Kościelny dzięki swoim działaniom pozytywnie oddziałuje na rodzinę i środowisko. W naszej diecezji znajduje się Sąd Pierwszej Instancji. Siedziba Sądu Kościelnego mieści się w Gorzowie przy ul. Żeromskiego 22 (Par. pw. Królowej Polski). Obecnie obowiązujący Kodeks Prawa Kanonicznego został zatwierdzony przez Jana Pawła II w 1983 r.

Praca w sądzie i służba ludziom borykającym się z wieloma problemami, które można prawnie uregulować lub przynajmniej z których można wskazać kierunek wyjścia, nie jest obca ks. biskupowi. Pracował bowiem w sądzie zanim został mianowany biskupem pomocniczym naszej diecezji. Pełnił nawet funkcję sędziego. Sąd Kościelny pozwala głębiej wejść w życie wiary. Wielu osobom pomógł zrozumieć, że mimo, iż nie mogą korzystać z sakramentów, nie są dla Kościoła ludźmi drugiej kategorii.

Więcej danych kontaktowych można znaleźć na:
http://kuria.zg.pl/sad_koscielny.html

Agnieszka Linka

Czas Kolędy

Co roku po Bożym Narodzeniu i po Nowym Roku kapłani rozpoczynają wizyty duszpasterskie w naszych domach, potocznie zwane kolędą. W naszej parafii kolęda rozpoczęła się 2 stycznia i potrwa do 17 stycznia. Moje doświadczenie z kolędy jest dość ubogie, gdyż jestem kapłanem z niespełna 2-letnim stażem, mogę się jednak podzielić spostrzeżeniami z kolędy zeszłorocznej. W naszej parafii istnieje tradycja zapraszania księdza na kolędę. W przypadku rodzin, które złożyły takie zaproszenie można zauważyć, że odwiedziny księdza przynoszącego błogosławieństwo są dla nich oczekiwane i stanowią wielkie duchowe przeżycie. Kolęda jest doskonałą okazją ku temu, by lepiej się poznać, by przełamać anonimowość, aby wymienić swoje uwagi oraz spostrzeżenia dotyczące nie tylko życia parafialnego, ale także życia konkretnej rodziny.

Czas ten jest okazją do tego, aby porozmawiać o wątpliwościach, odpowiedzieć na wiele pytań dotyczących wiary i życia religijnego. W dzisiejszych czasach zaproszenie księdza po kolędzie jest świadectwem wiary i przynależności do wspólnoty parafialnej. Serce kapłańskie jest szczęśliwe, gdy widzi domy otwarte dla Chrystusa. Z drugiej jednak strony niepokoi fakt, że tyle rodzin zamyka drzwi swoich domów i serc dla Boga. Bracia i Siostry nie lękajcie się otworzyć drzwi Chrystusowi, który pragnie w osobie kapłana błogosławić Waszym rodzinom i domostwom.

ks. Piotr

1 stycznia

Światowy Dzień Pokoju

Światowy Dzień Pokoju to święto ustanowione przez papieża Pawła VI listem z 8 grudnia 1967 r. skierowanym nie tylko do wiernych Kościoła Katolickiego, ale do wszystkich ludzi dobrej woli. Obchodzony jest 1 stycznia. Co roku ma inny temat wybrany przez papieża, który wydaje z tej okazji orędzie poruszające różne problemy związane z tematyką pokoju. W orędziu wydanym na I Światowy Dzień Pokoju (1.01.1968) papież Paweł VI, przedstawiając jego ideę, napisał m.in.:

Zwracamy się do wszystkich ludzi dobrej woli z wezwaniem, aby dzień 1 stycznia 1968 r. był obchodzony na całym świecie jako „Dzień Pokoju”. Pragnęlibyśmy też, by obchody te ponawiano każdego roku tak, aby pierwszy dzień w kalendarzu, który odmierza rytm ludzkiego życia w czasie, stał się jak gdyby zapowiedzią i obietnicą tego, iż w przyszłych dziejach ludzkości będzie panował pokój, oparty na sprawiedliwej i dobroczynnej równowadze.

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój” (Mt 5,9). Te słowa Chrystusa papież Benedykt XVI wybrał jako temat 46. Światowego Dnia Pokoju, który był obchodzony 1 stycznia 2013 r. Orędzie Ojca Świętego z tej okazji – stwierdza komunikat Papieskiej Rady „Iustitia et Pax” – „ma w obecnej złożonej sytuacji zachęcić wszystkich, by czuli się odpowiedzialni za budowanie pokoju. Weźmie pod uwagę pełne i wielorakie pojęcie pokoju, wychodząc od istoty ludzkiej, a zatem pokój wewnętrzny i zewnętrzny. Wskaże na antropologiczny stan zagrożenia, naturę i wpływ nihilizmu, a zatem na podstawowe prawa, w pierwszym rzędzie wolność sumienia, słowa i wyznania.”

Papież Benedykt XVI w Orędziu przypomina, że każdy człowiek jest stworzony do pokoju, pragnie go i dąży do niego. Prawdziwy pokój jest darem Boga, który rodzi się z ufnego spotkania z Nim. Ojciec Święty podkreśla również fakt, że pokój nie jest marzeniem ani utopią, ale naprawdę jest możliwy. Wzywa wszystkich do realizacji wspólnego dobra w różnych społecznościach, ponieważ każda wspólnota jest powołana do pracy na rzecz pokoju. Trzeba pamiętać, że jego szczytem jest życie w pełni, a żeby czynić pokój należy je kochać, bronić i promować we wszystkich jego wymiarach i na każdym etapie.

Opracowała Małgorzata Adamczewska wykorzystując materiał nadesłany przez KIK

TEMATY MIESIĄCA

Zacznę od poniedziałku. Albo od przyszłego miesiąca. Rzucę palenie, zmienię dietę, będę czytać co najmniej jedną książkę w miesiącu. . . Wszystkie te punkty tak pięknie wyglądają na oficjalnej liście postanowień noworocznych, ale ile z nich i w jakim stopniu jesteśmy w stanie wprowadzić w życie, nie na miesiąc lub dwa, lecz tak, by stale towarzyszyły nam każdego dnia? Na powyższe pytanie odpowiedzmy sobie w ciszy własnego serca, nie naginając rzeczywistości. Można by było zastanowić się, czy podejmowanie noworocznych postanowień w ogóle ma sens – w końcu tak czy siak zapominamy o nich najpóźniej na początku lutego. Ja często „łamię się" już w połowie stycznia. Mimo to uważam, że praktyka spisywania celów na nowy rok jest potrzebna. Uczy wytrwałości i pracy nad sobą, a te wartości są przecież szczególnie ważne dla nas – katolików. Ile razy zdarza się, że przez długi czas podchodzimy do konfesjonału wciąż z tym samym grzechem obciążającym sumienie? I choć jest to dla nas źródło wstydu, frustracji, rozczarowania własną słabością podnosimy się i ponownie podejmujemy walkę ze złym nawykiem. Dlatego właśnie nie należy poddawać się, kiedy przestrzeganie noworocznych postanowień nie idzie tak, jakbyśmy sobie tego życzyli. Wytrwale i konsekwentnie realizujmy je najlepiej jak potrafimy pamiętając, że każdy upadek i postanowienie poprawy ma swój sens. Ważnym aspektem jest także samo wyznaczanie postanowień. Większość z nas zakłada sobie równie górnolotne co kompletnie nieosiągalne cele. Ich lista jest albo za długa, albo większość pozycji, które się na niej znajdują, umieszczamy, nie zastanawiając się, że na przykład nie mamy czasu lub środków na ich realizację. Posłużę się prostym przykładem – w tamtym roku bezkrytycznie postanowiłam zapisać się na siłownię i czytać jedną książkę tygodniowo. Już w styczniu okazało się, że na karnet na siłownię nie wystarcza pieniędzy, a cztery książki ambitnie wypożyczone na początku miesiąca obrastają w kurz na półce, bo po wypełnieniu wszystkich obowiązków dnia nie miałam na nie ani czasu, ani siły. Kierowana własnym doświadczeniem apeluję o rozsądek przy spisywaniu swoich noworocznych postanowień – niech będzie ich mniej, ale przynajmniej niech będą w naszym zasięgu.

Anna Nadstoga

Ferie z Wartościami

Ferie to kolejny czas, w którym dzieci i młodzież mogą wypocząć od codziennych obowiązków szkolnych. Warto jednak pamiętać, aby nie był to pasywny wypoczynek, ale przede wszystkim moment na „naładowanie akumulatorów”, by z nowymi siłami wrócić do nauki i pracy. Właśnie dlatego Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży przygotowało w czasie ferii ciekawe propozycje wypoczynku dla dzieci i młodzieży.

1. Ferie z Panem Bogiem

Zapraszamy osoby w wieku od 14 do 30 lat na **młodzieżowe rekolekcje**, które poprowadzi **ks. Artur Adamczak – rekolekcjonista i egzorcysta w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej**. Rekolekcje będą nie tylko wytchnieniem dla duszy, ale również będą połączone z aktywnym wypoczynkiem i rekreacją. Odbędą się one w dniach 19-23 stycznia w Diecezjalnym Domu Rekolekcyjnym przy ul. Wyzwolenia 2 w Żarach- Kunicach. Koszt to 140 zł.

2. Ferie z Wartościami

Kolejne zaproszenie kierujemy do dzieci i młodzieży w wieku od 10 do 17 lat. Obozy KSM podczas ferii to aktywny wypoczynek, którego celem jest edukacja oraz wychowanie w duchu wartości chrześcijańskich. Uczestnicy mogą wybierać spośród obozu turystycznego, narciarskiego lub językowo– tanecznego.

3. Informacje i zgłoszenia

Wszelkich informacji na temat wyżej wymienionych inicjatyw udziela, a także zgłoszenia przyjmuje: Biuro KSM, ul. Aliny 7 w Zielonej Górze, tel. 68 453 92 73, tel./fax: 68 453 92 74, ksmzg@zg.ksm.org.pl, www.zg.ksm.org.pl

---

Wszystkich, którzy pragną pogłębienia relacji z Bogiem

ZAPRASZAMY

na

REKOLEKCJE ZIMOWE

Żyć wiarą w codzienności

Licheń, Dom Rekolekcyjny „Arka”

24.01 (czwartek) – **27.01.2013** (niedziela)

Rekolekcje kierowane są do osób dorosłych i rodzin z dziećmi oraz młodzieży.

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH

Rozpoczęcie rekolekcji:
Czwartek - godz. 15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego
Zakończenie rekolekcji:
Niedziela - Msza św.

Koszt rekolekcji:
- dorośli – 210 zł
- młodzież gimnazjalna i licealna – 190 zł
- dzieci od 10 lat (szkoła podstawowa) – 165 zł
- dzieci od 3 do 10 lat (połowa wyżywienia + oddzielne łóżko)- 130 zł
- dzieci do lat 3 – bezpłatnie

Przy zapisie na rekolekcje wymagana jest wpłata **zaliczki w kwocie 50 zł**.
Termin zgłoszeń: **do 15 stycznia 2013r**.
Prosimy o terminowe zgłoszenia, wszyscy, którzy zgłoszą się po 15 stycznia muszą liczyć się z dodatkową opłatą w wysokości 25 zł.

Konto do wpłat:
52 1240 3640 1111 0000 4179 3868

Zapisy: Agnieszka Linka, tel. 604-790-105, email a.linka@poczta.fm

Moderator rekolekcji: ks. Krzysztof Dulny
www.rrn.info.pl

NAUCZANIE BŁ. JANA PAWŁA II

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”

(Rz 12, 21)

Tematem Światowego Dnia Pokoju w roku 2005 było pouczenie św. Pawła z Listu do Rzymian. Zła nie zwycięża się złem: na tej drodze bowiem, zamiast pokonać zło, zostaje się przez nie pokonanym.

Perspektywa zarysowana przez wielkiego Apostoła uwidacznia zasadniczą prawdę: pokój jest rezultatem długiej i trudnej walki, której zwycięstwem jest pokonanie zła przez dobro. W obliczu dramatycznych obrazów bratobójczych starć, toczących się w różnych częściach świata, wobec niewypowiedzianych cierpień i wynikających z nich niesprawiedliwości jedynym wyborem naprawdę konstruktywnym jest odrzucenie zła i podążanie za dobrem.

Od zarania dziejów ludzkość przeżywała tragiczne doświadczenie zła i starała się wyjaśnić jego przyczyny. Zło nie jest anonimową siłą działającą w świecie za sprawą bezosobowych mechanizmów. Zło jest możliwe wskutek ludzkiej wolności. Właśnie ta zdolność, odróżniająca człowieka od innych istot żyjących, stanowi ośrodek dramatu zła. Zło ma zawsze czyjąś twarz i czyjeś imię: twarz i imię mężczyzn i kobiet, którzy je dobrowolnie wybierają. Pismo Święte uczy, że na początku dziejów Adam i Ewa zbuntowali się przeciw Bogu, a Kain zabił swego brata Abla. Były to pierwsze błędne wybory, po których na przestrzeni wieków nastąpiły niezliczone dalsze.

Jeśli szukać będziemy najgłębszej istoty zła, okaże się, że w ostatecznym rozrachunku jest ono tragicznym uchybieniem wobec wymogów miłości. Dobro moralne natomiast rodzi się z miłości, objawia się jako miłość i kieruje się ku miłości. Jest to szczególnie oczywiste dla chrześcijanina, który wie, że udział w jednym Ciele Mistycznym Chrystusa rodzi szczególną relację nie tylko z Jezusem, ale i z braćmi. Logika miłości chrześcijańskiej, która w Ewangelii stanowi pulsujące serce dobra moralnego, prowadzi w następstwie aż do miłości nieprzyjaciół: „Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. Jeżeli pragnie - napój go”.

Orędzie Jana Pawła II na Światowy Dzień Pokoju z dnia 1 stycznia 2005 roku.

Oprac. Magdalena Iwańska

Oddajmy pokłon Panu

6 stycznia obchodzimy uroczystość Objawienia Pańskiego, w tradycji nazywaną Trzech Króli. To jedno z najstarszych świąt w Kościele. Na Wschodzie uroczystość znana była już w III wieku i jest ona dniem, w którym Kościół Grecki świętuje Boże Narodzenie wraz z uroczystością Epifanii, czyli zjawienia się Boga na ziemi w ludzkiej postaci. Na Zachodzie uroczystość pojawiła się w kolejnym wieku, a akcent uroczystości Objawienia pada na Trzech Króli.

Kim byli Trzej Królowie?

Ewangelia św. Mateusza mówi o Magach lub - według innych tłumaczeń - Mędrcach ze Wschodu, którzy idąc za gwiazdą przybyli do Jerozolimy i Betlejem, szukając nowo narodzonego króla żydowskiego: "Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę".

W trzech Magach widzi pierwotny Kościół siebie, świat pogański, całą rodzinę ludzką, wśród której zjawił się Chrystus a która w swoich przedstawicielach przychodzi z krańców świata złożyć Mu pokłon. Dla podkreślenia uniwersalności zbawczej misji Chrystusa Pana, tradycja chrześcijańska wśród Magów od bardzo już dawna umieszcza także przedstawiciela Afryki, czarnoskórego, aby przez równość ras jeszcze dobitniej podkreślić uniwersalizm zbawienia.

Nie ma zbyt wiele źródłowych dokumentów na temat personaliów Trzech Króli. Św. Mateusz nie podaje także ich liczby. Jednak pobożność ludowa ze względu na ilość darów ustaliła, że było ich trzech. Dopiero jednak w tradycji VI w. zaczęto mówić o nich jako o królach, a w VIII w. nazwano ich Kacprem, Melchiorem i Baltazarem.

Nie ma również ostatecznej pewności co do tego, czy rzeczywiście istnieją relikwie Trzech Króli. Jak głosi legenda, przechowywano je początkowo w Konstantynopolu. W późniejszym okresie znalazły się w Mediolanie. Od XII wieku tradycja Trzech Króli związana jest z Kolonią. Pewne jest, że w 1164 r. abp Rainald von Dassel kierujący kancelarią cesarza Fryderyka Barbarossy przywiózł nad Ren jako zdobycz z podbitego Mediolanu szczątki, czczone tam jako relikwie Trzech Króli.

W sztuce Kacper przedstawiany jest najczęściej jako ofiarujący mirrę Afrykańczyk, Melchior - jako dający złoto Europejczyk i Baltazar - jako król azjatycki przynoszący do żłóbka kadzidło. Trzej Królowie czczeni są jako patroni podróżujących, pielgrzymów, handlowców, właścicieli gospód oraz kuśnierzy.

TEMATY MIESIĄCA

Jakie dary złożyli?

Mędrcy, którzy przybyli do Jezusa złożyli dary. Wedle tradycji były nimi: złoto - symbol godności królewskiej, kadzidło - godności kapłańskiej, mirrę - symbol wypełnienia proroctw mesjańskich oraz zapowiedź śmierci Zbawiciela. Jednocześnie był to wyraz wiary w Chrystusa prawdziwego człowieka (mirra), prawdziwego Boga (kadzidło) oraz Króla (złoto). Kadzidło i mirra były wówczas na wagę złota. Była to żywica z rzadkich drzew o silnym i miłym zapachu. Palono ją dla przyjemności w pałacach możnych.

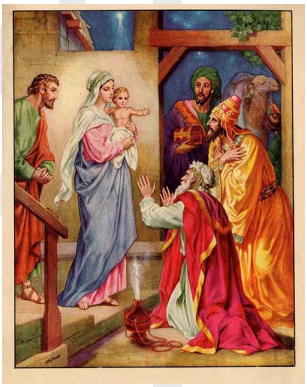

Dzisiejsze świadectwo wiary

W uroczystość Objawienia Kościół poświęca: kredę i kadzidło. Tego dnia poświęconą kredą wypisuje się na drzwiach wejściowych domów katolickich: **C+M+B+2013** (są to trzy pierwsze litery łacińskich słów **„Christus mansionem benedicat”** oznaczających **„Chrystus mieszkanie błogosławi”** lub – według innego wyjaśnienia - pierwsze litery przypuszczalnych imion Mędrców) na znak, że w naszym mieszkaniu przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Poprzez to dajemy tym samym świadectwo, że jesteśmy członkami Kościoła katolickiego, wierzymy w Jezusa Chrystusa, który począł się z Maryi i umarł za nasze grzechy na krzyżu oraz staramy się realizować Boże przykazania.

Starajmy się zatem, aby za każdymi drzwiami, na których widnieć będzie ten napis, królowała miłość, którą obdarował nas sam Bóg. Byśmy za wzorem Chrystusa wzajemnie się miłowali, z miłosierdziem podchodzili do bliźniego, przebaczali i z pokorą poddawali się woli Bożej. Byśmy byli żywymi świadkami Bożej miłości, która sprawiła, że Objawił się nam Pan, głosząc tym samym Dobrą Nowinę Zbawienia wszystkich, którzy uwierzą w Jezusa i wypełniać będą Jego naukę. By pukając zawsze do takich drzwi, mieć pewność, że otworzy je Apostoł Chrystusa, który choć słaby, dzięki Bożej mocy współrealizuje misję zbawienia świata.

Opracowała Marta Brodzik

Benedykt XVI
List apostolski w formie «motu proprio» PORTA FIDEI ogłaszający Rok Wiary (ciąg dalszy)

11. Cenną i niezbędną pomocą w uzyskaniu dostępu do systematycznej wiedzy na temat treści wiary jest dla wszystkich Katechizm Kościoła Katolickiego. Jest to jeden z najważniejszych owoców II Soboru Watykańskiego. W Konstytucji Apostolskiej Fidei depositum nie przypadkiem podpisanej w trzydziestą rocznicę otwarcia II Soboru Watykańskiego, papież Jan Paweł II napisał: „Katechizm przyczyni się w znacznym stopniu do odnowy całego życia kościelnego, ... Uznaję go za pewną normę nauczania wiary, jak również za pożyteczne i właściwe narzędzie służące komunii eklezjalnej”[21].

Właśnie w tej perspektywie Rok wiary powinien wyrazić wspólne zobowiązanie do ponownego odkrycia i studium podstawowych treści wiary, które znajdują w Katechizmie Kościoła Katolickiego swą systematyczną i organiczną syntezę. Staje się tutaj faktycznie widoczne bogactwo nauczania, jakie Kościół przyjął, strzegł i oferował na przestrzeni dwóch tysiącleci swej historii. Od Pisma Świętego do Ojców Kościoła, od mistrzów teologii po świętych, którzy przeszli przez wieki, Katechizm przedstawia trwałą pamięć tak wielu sposobów, w których Kościół rozważał swą wiarę i dokonał postępu doktrynalnego, aby dać wiernym pewność w ich życiu wiary.

W samej swojej strukturze, Katechizm Kościoła Katolickiego przedstawia rozwój wiary, poruszając nawet wielkie kwestie życia powszedniego. Strona po stronie, odkrywa się, że to, co jest przedstawione, nie jest jakąś teorią, ale spotkaniem z konkretną Osobą, która żyje w Kościele. Po wyznaniu wiary następujące wyjaśnienie życia sakramentalnego, w którym Chrystus jest obecny, działa i nadal buduje swój Kościół. Bez liturgii i sakramentów, wyznanie wiary nie miałoby skuteczności, gdyż zabrakłoby łaski, która wspiera świadectwo chrześcijan. Podobnie, nauczanie Katechizmu na temat życia moralnego nabiera swego pełnego znaczenia, jeżeli umieszczane jest w kontekście wiary, liturgii i modlitwy.

12. Z tego względu Katechizm Kościoła Katolickiego może być prawdziwym narzędziem wspierania w wierze, zwłaszcza dla tych, którzy troszczą się o wychowanie chrześcijan, tak istotne w naszym kontekście kulturowym. W tym celu poprosiłem Kongregację Nauki Wiary, o zredagowanie w porozumieniu z kompetentnymi dykasteriami Stolicy Apostolskiej Noty , która ma dać Kościołowi oraz wiernym pewne wskazania, jak przeżyć ten Rok Wiary w sposób najbardziej efektywny i właściwy, w służbie wiary i ewangelizacji.

Wiara bowiem poddana jest bardziej niż w przeszłości szeregowi pytań, które wypływają ze zmiany mentalności, która zwłaszcza dzisiaj, redukuje obszar pewności racjonalnej do osiągnięć naukowych i technologicznych. Jednakże Kościół nigdy nie bał się ukazywać, że między wiarą a prawdziwą nauką nie może być konfliktu, ponieważ obie, choć różnymi drogami, zmierzają do prawdy[22].

13. Niezmiernie ważne będzie w tym Roku przypomnienie historii naszej wiary, w której przeplatają się niezgłębiona tajemnica świętości i grzechu. Podczas, gdy pierwsza z nich ujawnia ogromny wkład, jaki wnieśli mężczyźni i kobiety we wzrost i rozwój wspólnoty poprzez świadectwo swego życia, to druga musi prowokować w każdym szczere i trwałe dzieło nawrócenia, by doświadczyć miłosierdzia Ojca, który wychodzi na spotkanie każdego człowieka.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA

W tym okresie będziemy kierować swój wzrok ku Jezusowi Chrystusowi, „który w wierze przewodzi i ją wydoskonala” (Hbr 12, 2): w Nim znajduje wypełnienie wszelka udręka i tęsknota ludzkiego serca. Radość miłości, odpowiedź na dramat cierpienia i bólu, moc przebaczenia w obliczu otrzymanej obelgi i zwycięstwo życia nad pustką śmierci, wszystko znajduje swoje dopełnienie w tajemnicy Jego Wcielenia, Jego stawania się człowiekiem, dzielenia z nami ludzkiej słabości, aby ją przekształcić mocą Jego zmartwychwstania. W Nim, który umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, znajdują pełne światło przykłady wiary, które naznaczyły te dwa tysiące lat naszej historii zbawienia.

Przez wiarę Maryja przyjęła słowa Anioła i uwierzyła w zwiastowanie, że stanie się Matką Boga w posłuszeństwie swego oddania (por. Łk 1,38). Nawiedzając Elżbietę wzniosła swoją pieśń pochwalną do Najwyższego, za cuda, jakich dokonywał w tych, którzy się Jemu powierzają (por. Łk 1,46-55). Z radością i drżeniem urodziła swego jedynego Syna, zachowując nienaruszone dziewictwo (por. Łk 2,6-7). Ufając swemu oblubieńcowi, Józefowi uszła z Jezusem do Egiptu, aby uratować Go przed prześladowaniami Heroda (por. Mt 2, 13-15). Z tą samą wiarą szła za nauczającym Panem i pozostała z Nim aż do Golgoty (por. J 19, 25-27). W wierze cieszyła się owocami zmartwychwstania Jezusa i zachowując w swoim sercu wszelkie wspomnienia (por. Łk 2, 19:51), przekazała je Dwunastu zgromadzonym z Nią w Wieczerniku, aby otrzymać Ducha Świętego (por. Dz 1, 14; 2, 1-4).

Ze względu na wiarę apostołowie zostawili wszystko, aby pójść za Nauczycielem (por. Mt 10, 28). Wierzyli w słowa, którymi zapowiadał Królestwo Boże obecne i realizujące się w Jego osobie (por. Łk 11,20). Byli w komunii życia z Jezusem, który ich nauczał, pozostawiając im nową regułę życia, przez którą byliby po Jego śmierci rozpoznawani jako Jego uczniowie (por. J 13,34-35). Przez wiarę poszli na cały świat, wypełniając polecenie niesienia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16,15) i bez jakiejkolwiek obawy głosili wszystkim radość zmartwychwstania, którego byli wiernymi świadkami.

Ze względu na wiarę uczniowie utworzyli pierwszą wspólnotę zgromadzoną wokół nauki Apostołów, na modlitwie, w Eucharystii, dając do wspólnej dyspozycji, to co posiadali, aby przyjść z pomocą potrzebom braci (por. Dz 2, 42-47).

Z powodu wiary męczennicy oddali swe życie, by zaświadczyć o prawdzie Ewangelii, która ich przekształciła i uzdolniła do osiągnięcia największego daru miłości, przebaczając swoim prześladowcom.

Ze względu na wiarę kobiety i mężczyźni poświęcili swoje życie Chrystusowi, pozostawiając wszystko, aby żyć w prostocie ewangelicznego posłuszeństwa, ubóstwa i czystości - konkretnych znakach oczekiwania na Pana, który się nie spóźnia. Z powodu wiary tak wielu chrześcijan podjęło działania na rzecz sprawiedliwości, aby uczynić konkretnym słowo Pana, który przybył, aby głosić wyzwolenie z ucisku i rok łaski dla wszystkich (por. Łk 4,18-19).

Ze względu na wiarę na przestrzeni wieków mężczyźni i kobiety każdego wieku, których imię jest zapisane w Księdze Życia (por. Ap 7, 9, 13, 8), wyznali piękno pójścia za Panem Jezusem, tam gdzie byli wzywani, żeby dać świadectwo swojego bycia chrześcijanami: w rodzinie, w życiu zawodowym, publicznym, w wypełnianiu charyzmatów i posług, do których byli powoływani.

Ze względu na wiarę żyjemy także i my: przez żywe rozpoznawanie Pana Jezusa obecnego w naszym życiu i w historii.

„Lubię patrzeć jak kwitną kwiaty”

- rozmowa z ks. drem Dariuszem Gronowskim, mieszkającym w naszej parafii

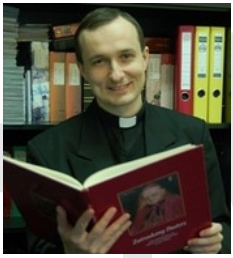

- Kiedy Ksiądz odkrył w sobie powołanie i czy trudno było odpowiedzieć na Boże zaproszenie?

Z opowiadań babci wynikało, że powołanie odkryłem już jako mały chłopiec. Podróżowaliśmy pociągiem z pewną kobietą i jej prawnuczką. Wtedy ponoć powiedziałem, że jeśli babcia spodziewa się, że będzie miała ze mnie prawnuczki, to się myli, bo ja będę księdzem. W rzeczywistości powołanie odkrywałem stopniowo. Po raz pierwszy ta myśl przyszła świadomie w ósmej klasie. Mieliśmy zeszyty zawodoznawcze, w których zapisywaliśmy wywiady. Pierwszym moim wywiadem był wywiad z wikarym. Myśl o byciu kapłanem dojrzewała we mnie stopniowo, bez nagłych poruszeń. Ostateczną decyzję podjąłem będąc w klasie maturalnej. Właściwie nie była trudna, ponieważ towarzyszyło mi poczucie, że to jest to, czego Pan Bóg ode mnie chce. Dostałem jednak propozycję pójścia do amerykańskiego college’u w Japonii. Rodzice pozwolili mi podjąć samodzielną decyzję. Długo się nad tym zastanawiałem, ale ostatecznie wybrałem seminarium.

- Na Księdza obrazku prymicyjnym widnieje zawołanie zaczerpnięte z *Listu do Koryntian* (1Kor 2, 9), dlaczego właśnie ten fragment?

Ponieważ fragment ten poruszył mnie dużo wcześniej. Jest to tekst jednej z piosenek, które napisałem. Zawsze zachwycało mnie, jak niesamowite rzeczy Pan Bóg nam daje. W tym fragmencie jest wyrażone jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują- i nie mam tu na myśli jedynie rzeczy, które dopiero będą, ale również te, które są już teraz.

- Na tym samym obrazku przykuwają uwagę słowa: „Zdumiony ogromem Bożej Łaski i miłości...”. Czy po tylu latach kapłaństwa i różnorakich doświadczeń nadal Księdza coś zdumiewa?

Jestem nieustannie zdumiony, a to co mnie najbardziej zachwyca to rzeczy, które Pan Bóg czyni w ludziach. Z fascynacją przyglądam się zwłaszcza młodzieży, gdy prowadzę oazy. Ze zdumieniem obserwuję, co się w nich dzieje, jak Łaska Boża się w nich rozwija. Moją największą pasją życiową jest przyglądanie się jak kwitną kwiaty, mając na myśli, że kwiatami są ci młodzi ludzie.

- Jak Ksiądz ocenia inicjatywy modlitewne podejmowane przez wiernych w intencji kapłanów?

Jestem bardzo wdzięczny za te modlitwy i osobiście czuję głęboko, że ogromnie ich potrzebuję. Szczególnie w ostatnich latach można zaobserwować większą niechęć w stosunku do kapłanów. Trzeba przyznać z pokorą, że taka sytuacja ma miejsce również ze względu na grzechy niektórych księży. Bez modlitwy byłoby bardzo ciężko, dlatego bardzo się cieszę, że są ludzie, którzy modlą się za mnie i za innych kapłanów. Jestem im za to ogromnie wdzięczny.

- Jakie funkcje pełni Ksiądz w Kościele, a co należy do Księdza zadań w naszej parafii?

Moją podstawową posługą w diecezji jest bycie postulatorem w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego bpa Wilhelma Pluty. Oprócz tego wykładam w Seminarium Duchownym w Paradyżu- przedmiot mass media w duszpasterstwie, wykładam też ogólną teorię komunikacji na Wydziale Komunikacji Społecznej Instytucjonalnej Papieskiego Uniwersytetu Świętego Krzyża w Rzymie. W naszej parafii w zasadzie tylko mieszkam (uśmiech), ale ze względu na życzliwą atmosferę i ustne porozumienie włączam się w życie parafii; odprawiam Msze św., spowiadam, chrzczę, udzielam ślubów, to zależy od bieżących potrzeb. Z radością łączę wszystkie rodzaje posługi.

- Wydział Instytucjonalnej Komunikacji Społecznej jest jednym z najpopularniejszych wydziałów Papieskiego Uniwersytetu Świętego Krzyża w Rzymie. Kiedy i jak doszło do współpracy Księdza z tą uczelnią?

W 1998 r. biskup posłał mnie tam na studia. Ukończyłem je doktoratem i władze uczelni zaproponowały mi, bym został tam wykładowcą. Najpierw wykładałem w roli asystenta (od 2001 r.), a po dwóch latach w roli profesora.

- Ilu Polaków- oprócz Księdza, jest tam wykładowcami?

W tej chwili być może jestem jedyny. Ks. bp Antoni Stankiewicz wykładał na Wydziale Prawa Kanonicznego, ale nie jestem pewien, czy po przejściu na emeryturę nadal wykłada.

- Ma Ksiądz niezwykły dar mówienia o rzeczach trudnych w sposób prosty i zrozumiały, bez zbędnego patosu. Czy zawsze takie było Księdza podejście do głoszenia Słowa Bożego?

Tak! Myślę, że wzięło się to stąd, że w bardzo płynny sposób przeszedłem od roli świeckiego animatora w Ruchu Światło- Życie, którym byłem jeszcze w liceum, poprzez pracę z młodzieżą jako kleryk, aż do kapłaństwa. Animator często mówi na różne tematy. Moje mówienie przełożyło się na głoszenie Słowa Bożego

w kazaniach i homiliach. Staram się mówić normalnie, tak zwyczajnie. Płynne przejście spowodowało, iż na ambonie nie „włączył” mi się inny ton.

- 22 stycznia będziemy obchodzić rocznicę śmierci Sługi Bożego bpa W. Pluty. Kiedy i w jakich okolicznościach został Ksiądz postulatorem jego procesu beatyfikacyjnego?

Postulatorem zostałem w styczniu 2010 r. Ustanowił mnie nim bp Stefan Regmunt. Wcześniej, przez wiele lat pracowałem w Diecezjalnej Redakcji „Niedzieli”, czyli „Aspektach”.

- Na czym polega praca postulatora?

Pracę postulatora można porównać do adwokata. Postulator stara się, żeby sprawa procesu beatyfikacyjnego posuwała się do przodu. Pisze podania, zachęcające do działania w sprawie, zajmuje się badaniami na temat życia i działalności Sługi Bożego, proponuje trybunałowi świadków przesłuchania, a nawet ich umawia, choć sam nie jest obecny na przesłuchaniu. Najważniejsze czynności procesowe nie należą jednak do postulatora. Przesłuchania przeprowadza trybunał beatyfikacyjny. Czynności typu recenzja pism Sługi Bożego zlecana jest komu innemu. Postulator jedynie dostarcza pisma. Zbieranie dokumentów ze wszystkich archiwów w Polsce i na świecie należy do Komisji Historycznej, natomiast postulator tylko z nią współpracuje.

- Na czym polega wyjątkowość osoby bpa W. Pluty?

Od strony świeckiej- przyczynił się on do ukształtowania naszej tożsamości. Z kulturowej mieszanki ludzi przybyłych z różnych stron Polski powstała grupa, która identyfikuje się z tą ziemią. Był naszym biskupem od 1958 do 1986 r. Wcześniej był bp Teodor Bensch, który jednak nie zdążył tak wiele wnieść z racji krótkiego okresu sprawowania władzy biskupiej. Zaś z punktu widzenia wiary- i to jest to, o co chodzi w procesie beatyfikacyjnym, niezwykłość tej osoby polegała na tym, że jego życiową pasją było duszpasterstwo. Całe swoje życie oddał temu, by ludzie tu mieszkający byli ludźmi wierzącymi, by kapłani byli gorliwi i dobrze pracowali. Jego dbałość o kapłanów zaczynała się w seminarium do którego przyjeżdżał systematycznie, dbając o duchowość i formację kleryków. Jego niezwykłość polega również na tym- i to warto podkreślić w Roku Wiary, że był jednym z biskupów, którzy bardzo przyczynili się do wprowadzania ustaleń Soboru Watykańskiego II. Szczególnie zwracał uwagę na powszechne powołanie do świętości. Każdy ma być świętym, nie tylko zakonnik, a Kościół to my wszyscy. Dziś często się o tym słyszy,ale Sobór Watykański II po raz pierwszy wyraźnie to podkreślił. Bp Pluta starał się, by wszyscy o tym usłyszeli i zrozumieli, nieustannie do tego zachęcał. Dbał też o formację

rodzin. Kursy przedmałżeńskie zawdzięczają swój rozkwit pracy bpa W. Pluty. Samodzielnie opracowywał pomoce duszpasterskie, do dziś stanowiące fundament tych kursów. Podobnie jest z innymi elementami życia religijnego naszej diecezji, które wydają się być oczywiste. Gdybyśmy je prześledzili, bylibyśmy zaskoczeni, że tak wiele zawdzięczamy bp Plucie. Chociażby cotygodniowa narada duszpasterska księży w parafii. Pierwsze zarządzenie bpa W. Pluty z 4 września 1964 r. jest zatytułowane „Cotygodniowa narada duszpasterska kapłanów i planowanie pracy". Umiał patrzeć w przyszłość i tak planować pracę duszpasterską, by wydawała owoce z czasem.

- A za co Ksiądz osobiście ceni bpa W. Plutę?

Im bardziej go poznaję, tym bardziej jestem nim zafascynowany. Gdybym miał wskazać jeszcze jedną rzecz, to jego niesamowitą gorliwość i oddanie, które były naprawdę uderzające.

- Na jakim obecnie etapie znajduje się proces beatyfikacyjny?

Obecnie trwa dochodzenie diecezjalne dotyczące heroiczności cnót Sługi Bożego bpa W. Pluty. Najprawdopodobniej potrwa jeszcze kilka lat, ale większość została już zrobiona. Gdy się zakończy, wszystkie dokumenty trafią do Rzymu, gdzie proces będzie się toczył dalej, na etapie rzymskim.

- Dlaczego należy się zatroszczyć o kult Sługi Bożego bpa W. Pluty i w jaki sposób wierni mogą to zrobić?

Nie należy podejmować żadnych oficjalnych działań, które uznano by za niedozwolony kult Sługi Bożego. Kult należy się dopiero osobie, która została wyniesiona na ołtarze. W przypadku bpa Pluty nie jest możliwe, byśmy wywiesili jego wizerunek z aureolą w kościele, wspominali go w modlitwie eucharystycznej -tego nie wolno, ale kult prywatny to zupełnie inna sprawa. Każdy może mieć na ścianie portret bpa Pluty i modlić się do Boga za jego wstawiennictwem. Wierni mogą modlić się o szczęśliwy przebieg procesu beatyfikacyjnego zakończony sukcesem i prosić o wstawiennictwo bpa Pluty. Wiem, z ogromnej ilości listów przychodzących do Kurii Biskupiej, że za wstawiennictwem bpa W. Pluty ludzie otrzymują łaski. Żeby proces beatyfikacyjny zakończył się sukcesem, to oprócz udowodnienia heroiczności cnót bpa Pluty, potrzebny jest także cud, dlatego z całego serca zachęcam, żeby się modlić o cud za jego wstawiennictwem. Jestem przekonany, że takie cuda wyprosi. Wiem o kilku już wyproszonych, ale nadal brakuje cudu, który da się udowodnić na podstawie dokumentacji, dlatego proszę, by gdy tylko przydarzy się komuś jakaś łaska, bądź cudowne uzdrowienie napisać do mnie lub mi o tym powiedzieć, sprawiając tym samym radość nie tylko mnie, jako postulatorowi, ale całej diecezji.

Agnieszka Linka

Z okazji Dnia Babci i Dziadka wnukowie składają życznia:

Dużo zdrowia i słodyczy Hubert i Dawid Babciom i Dziadkowi życzy.

Kochani dziadkowie! Niech Wam szczęścia, pomyślności nigdy nie zabraknie. I wszystkiego dobrego życzy Tomek

Niech szacunek świata skronie Wasze oplecie, Niech Wam samo szczęście Pan Bóg da na świecie, niech rok po roku upływa Wam w słodyczy. Dziadkom i Babciom oraz Pradziadkowi życzy Natalia Stefaniuk II c

Dużo, dużo zdrowia. Wiele sil i radości. Uśmiechu każdego dnia. I tylko słonecznych chwil. kochanym Dziadkom w dniu Waszego święta życzy Zuzanna M.

Kochana babciu i dziadku z okazji Waszego święta życzę Wam wiele miłości, radości i długiego życia razem oraz pociechy z wnuków. Ada Wójcik

Dziękujemy ci Babciu za to, że zawsze masz dla nas czas, za piękne bajki, pyszne ciasteczka i za to, że tak bardzo kochasz nas. Dziękujemy Ci Dziadku za Twoje wielkie serce, za wspólne zabawy, całusy i zawsze otwarte ręce. Życzymy Wam dni pełnych radości, dużo zdrowia, szczęścia i pomyślności. Niech dobry Pan Bóg zawsze wam błogosławi, a Matka Najświętsza zawsze Wam humor poprawi. Maksiu i Gosia W.

Najserdeczniejsze życzenia pragnę złożyć moim dziadkom. Wnuczka Weronika J.

Pozdrowienia dla Babci i dziadka. Dużo zdrowia i szczęścia oraz pomyślności przez cały 2013 rok życzy Norbi.

WYTCHNIENIE DLA DUSZY

ŚWIĘCI

Św. Agnieszka jako 12-letnia dziewczynka poniosła męczeńską śmierć na stadionie Domicjana ok. 305 roku. Na owym miejscu jest dzisiaj Piazza Navona - jedno z najpiękniejszych miejsc Rzymu. Tuż obok, nad grobem męczennicy, wzniesiono bazylikę pod jej wezwaniem, w której 21 stycznia w dniu jej obowiązkowego wspomnienia liturgicznego poświęca się dwa białe baranki.

Najpoważniejszym zalotnikiem o jej rękę był Symfoniusz, który kilkakrotnie udawał się do jej domu przynosząc cenne dary. Agnieszka mówiła mu, że jest już zaręczona "z Innym, który jest o wiele bogatszy". Symfoniusz zrozumiał o kogo chodzi dopiero, gdy powiedziano mu, że jest chrześcijanką. Zezwolił na torturowanie jej, by wyrzekła się swej wiary. Prawo rzymskie zakazywało zabijania dziewic, dlatego zaprowadzono ją do domu publicznego. Młodzieńcy odwiedzający to miejsce nie śmieli się jednak do niej zbliżyć. Jedyny, który się na to zdecydował nagle oślepł. Młoda Agnieszka wyszła z domu rozpusty niepokalana, nadal była czystą małżonką Chrystusa.

Bohaterska dziewica została skazana na ścięcie. *Udała się na miejsce kaźni* - mówi św. Ambroży - *szczęśliwsza niż inne, które szły na swój ślub.* Wśród powszechnego płaczu ścięto jej głowę. Poszła na spotkanie Nieśmiertelnego Małżonka, którego ukochała bardziej niż życie.

Patronka: zaręczonych, młodych par, ofiar gwałtu, dziewic i harcerek.

Wspomnienie św. Agnieszki obchodzimy 21 stycznia.

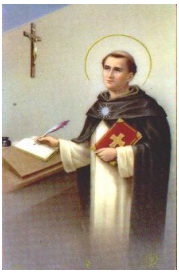

Św. Tomasz z Akwinu (ur. 1226 r.) został oddany pod opiekę benedyktynom na Monte Cassino, gdy miał 5 lat. Nauczyciele byli zadziwieni jego postępami w nauce. Wyrzekł się świata doczesnego i postanowił wstąpić do Zakonu Św. Dominika. Mając 17 lat został dominikaninem w Neapolu. Rodzina przez prawie dwa lata próbowała złamać jego upór. Wysiłki te poszły na marne, a św. Tomasz wytrwał w swoim powołaniu. Ukończywszy nauki w Neapolu wyjechał na studia do Kolonii (był uczniem św. Alberta Wielkiego). W wieku 22 lat zaczął wykładać i publikować pierwsze prace. Po czterech latach został wysłany do Paryża. Uzyskał wtedy święcenia kapłańskie.

Tomaszowi z Akwinu zawdzięczamy Sumę Teologiczną, hymn „Zbliżam się w pokorze” oraz kilkanaście traktatów o Bogu, Kościele i powołaniu człowieka, w których obecna jest synteza całej myśli chrześcijańskiej odwołującej się do Bożego Objawienia.

Patron: dominikanów, księgarni, studentów, teologów, uniwersytetów i szkół katolickich.

Wspomnienie świętego Tomasza z Akwinu obchodzimy 28 stycznia.

Aleksandra Ferenc

Św. Franciszek Salezy - patron dziennikarzy

Święty Franciszek Salezy urodził się 21 sierpnia 1567 r. w Sabaudii, we Francji. Jego ojciec był kasztelanem, matka również pochodziła ze znakomitego rodu. W domu rodzinnym był wychowywany w głębokiej wierze katolickiej. Postać matki, która wychowywała trzynaścioro dzieci, była dla Franciszka wzorem, jaki polecał on osobom żyjącym w świecie.

Franciszek studiował prawo i teologię na uniwersytetach w Paryżu i Padwie, posługiwał się również językiem hebrajskim i greckim. Po zakończeniu studiów odbył pielgrzymki do Loreto i Rzymu, wskutek których złożył Bogu śluby czystości i postanowił poświęcić swoje życie Kościołowi. Ojciec Franciszka miał jednak inne plany wobec syna (kariera adwokata i prawnika oraz małżeństwo z bogatą dziedziczką). Ku niezadowoleniu ojca opuścił dom rodzinny i udał się do Genewy, gdzie w roku 1593 biskup Claude de Granier nadał mu święcenia kapłańskie. Franciszek otrzymał również godność prepozyta kolegiaty św. Piotra, co czyniło go drugą osobą po biskupie.

Po roku Franciszek udał się do okręgu Chablais, gdzie umacniał w wierze katolików i pozyskiwał tych, którzy ulegli wpływom reformacji. Nawrócił wtedy kilka tysięcy dusz.

Po śmierci Graniera Franciszek został biskupem Genewy i dalej niestrudzenie krzewił wśród ludu francuskiego wiarę w Chrystusa.

Wszystko co czynił było ukierunkowane na zbawienie ludzi. Nie stawiał im zbyt rygorystycznych wymagań, ale pokazywał, jaką radość można uzyskać poprzez samodoskonalenie i bliskość z Chrystusem. Nowy biskup był tak ujmująco uprzejmy i niezwykle taktowny, że opinia publiczna nazwała go „światowcem wśród świętych”. Starał się ukazywać model świętości pasujący do każdej osoby i czasów. - Nowe czasy (czasy reformacji) wymagają nowego modelu świętości - pisał. - Do nieba dochodzi się wieloma drogami. Każdy inaczej chwali Boga. W 1604 roku, wraz ze św. Joanną Franciszką de Chantal, założył Zgromadzenie Sióstr Nawiedzenia NMP (Wizytki).

Zmarł 28 grudnia 1622 r. Jego serce pozostało w klasztorze Sióstr Wizytek w Lyonie, zaś ciało złożono w Annecy. Już w trzy lata po śmierci ogłoszono go świętym. Papież Pius IX ogłosił go Doktorem Kościoła, a papież Pius XI patronem dziennikarzy i prasy katolickiej.

Franciszek Salezy nauczał, że do doskonałości mogą dojść także ludzie świeccy i że świętość dostępna jest dla każdego bez względu na pochodzenie.
Wspomnienie liturgiczne obchodzone jest 24 stycznia i ma rangę wspomnienia obowiązkowego.

Piotr Drewniok

WYTCHNIENIE DLA DUSZY

KĄCIK MODLITW

MODLITWA O BEATYFIKACJĘ SŁUGI BOŻEGO WILHELMA PLUTY

Wszechmogący Wieczny Boże w Trójcy Jedyny, prosimy Ciebie wynieś na ołtarze Sługę Twojego Biskupa Wilhelma Plutę, który przez sposób swego życia przypomniał wiernemu Ludowi Dobrego Pasterza Jezusa Chrystusa zatroskanego o zbawienie ludzi i zostawił nam wzór miłości do Bogarodzicy i Świętych Pańskich. Niech przykład Jego miłości z Ciebie Boże czerpanej i w Tobie dawanej bliźnim, będzie światłem dla nas i następnych pokoleń. Za wstawiennictwem Sługi Twego Biskupa Wilhelma Pluty udziel mi łaski ....., o którą Cię pokornie proszę. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ojcze nasz...
Zdrowaś Maryjo...
Chwała Ojcu...

Źródło: http://www.wilhelmpluta.pl/modlitwy.html

NASZE SPRAWY

BANK USŁUG

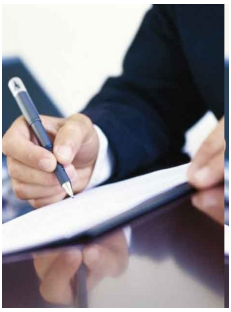

Oczekujemy na wasze zgłoszenia do rubryki: potrzebuję, oddam, pomogę. Zgłoszenia przyjmuje redakcja, pod numerem telefonu 604-388-373.

Oddam dwie opony do Tico.
informacja pod numerem redakcyjnym.

Młode, uczciwe małżeństwo zaopiekuje się mieszkaniem w zamian za opłaty czynszowe.
informacja pod numerem redakcyjnym.

Oddam potrzebującemu w dobrym stanie drukarkę Lexmark Z12 z instrukcją i płytą instalacyjną
informacja pod numerem tel. 728800201

LISTY PARAFIAN

Drodzy parafianie !
Oczekujemy na wasze listy pod adresem parafii oraz drogą mailową: zbawiciel.redakcja@gmail.com z dopiskiem „DO REDAKCJI".

STREFA RELAKSU

Krzyżówka

1. Oficjalne uznanie świętości przez Stolicę Apostolską.
2. Patron prasy katolickiej.
3. On obchodzi imieniny, a świętuje cały świat.
4. Wizyta duszpasterska.
5. Obchodzi swoje święto 21.01.

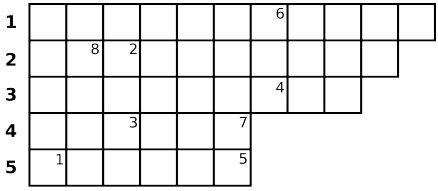

Hasło:

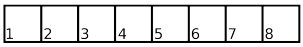

Krzyżówka dla dzieci

1. Zadawana przez księdza w konfesjonale.
2. Imię jednego z trzech króli.
3. Nabożeństwo kościelne ku czci NMP.
4. Miasto, w którym wychował się i żył Pan Jezus.
5. Po raz pierwszy uczynił go Pan Jezus w Kanie Galilejskiej.
6. W nim podczas Mszy św. znajduje się krew Chrystusa.
7. Przeciwieństwo nieba.
8. Jeden z proroków.
9. Ukochany syn Jakuba, sprzedany przez swoich braci.
10. Zbiór ksiąg Starego i Nowego Testamentu.
11. Najważniejsza cnota, obok wiary i nadziei.

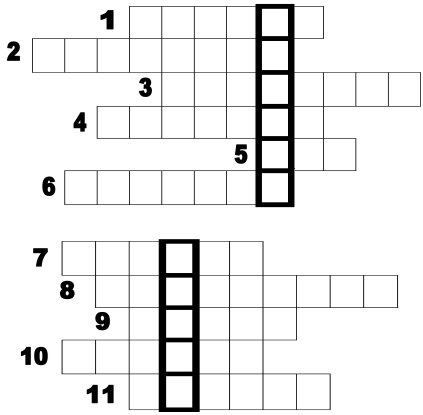

Zwycięzcy wyłonieni zostaną w drodze losowania. Wypełnij prawidłwo kupony i dostarcz do nas. Nagrody: wykreślanka dla dzieci - piłka, krzyżówka - bilety do kina.

Zwycięzcy: z nr 5 - Kuba Mielcarz, z nr 6 - Kuba Mielcarz, z nr 7 - Maksymilian Dunaj. Nagrody zostaną wręczone 13.01.2013 po Mszy św. o g. 10.30.

Kupon konkursowy nr 9.
Hasło: .....
Imie: .....
Nazwisko: .....
Adres: .....
.....
telefon: .....

Kupon konkursowy nr 9. (dla dzieci)
Hasło: .....
Imie: .....
Nazwisko: .....
Adres: .....
.....
telefon: .....

STREFA RELAKSU

KĄCIK KULINARNY

Szarlotka razowa

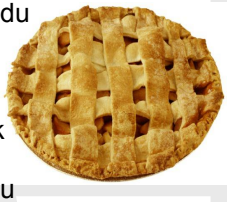

Składniki:
2 szklanki mąki pszennej razowej
3 łyżki płynnego miodu
80g masła
1/2 szklanki cukru
1 jajko
1kg kwaśnych jabłek
szczypta soli
1 łyżeczka cynamonu
1/2 łyżeczki proszku do pieczenia
pół szklanki wody
5 łyżek brązowego cukru
dowolne przyprawy korzenne

Sposób wykonania:
W malakserze utrzeć składniki na ciasto: mąkę, masło, cukier, jajo, miód, proszek do pieczenia i sól. Masę uformować w kulę i schłodzić w lodówce lub zamrażarce na czas przygotowania jabłek. Obrane i pokrojone w kostkę jabłka zalać wodą, dodać cukier i przyprawy i gotować aż będą miękkie. Formę na tartę lub tortownicę wyłożyć ciastem (zostawiając trochę na paski na wierzch) i wyłożyć jabłka. Z reszty ciasta wykrajać paski i układać na wierzchu. Piec w 180 stopniach przez około 45 min (do czasu zrumienienia się ciasta).

Domowa chałka z rodzynkami

Składniki:
30g świeżych drożdży
400ml ciepłej wody
100g cukru
1 łyżka soli
850g + 150g mąki
3 jajka, lekko roztrzepane
100g masła

Sposób wykonania:
Masło rozpuścić i ostudzić. Drożdże rozpuścić w ciepłej wodzie i wymieszać z 850g mąki, cukrem i solą. Ciągle mieszając dodać jajko i ostudzone masło. Wyrobić ciasto stopniowo dodając pozostałe 150g mąki (ciasto elastyczne, ale nie klejące). Rodzynki wmieszać w ciasto i odstawić do wyrośnięcia (ok. 2 godz.). Kiedy podwoi swoją objętość podzielić na 3 części i upleść warkocz. Piec w keksówce wyłożonej papierem w 180 stopniach przez ok. 30 min.

Anna Nadstoga

KĄCIK KULTURALNY

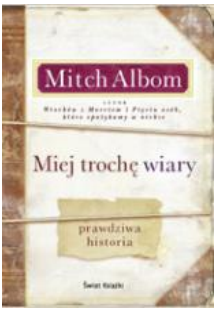

WARTO PRZECZYTAĆ...

Wystarczy uwierzyć Mitch Albom

Bohaterem tej prawdziwej historii jest sam autor. Choć wychowany w wierze, w dorosłym życiu ją porzucił. Po latach na swej drodze spotyka dwóch niezwykłych ludzi: sędziwego rabina – Alberta i Henry'ego – pastora o burzliwej przeszłości. Obcowanie z tymi niezwykłymi ludźmi zmienia naszego bohatera. Bardzo krzepiąca książka oparta na faktach, więc nam bliska, bo ludzka. Pozwala się zatrzymać i rozważyć kwestie naszej wiary, miłości i tolerancji.

Violetta Janecka

OCHRZCZENI

Natalia Fortuna, Marcelina Majda-Cierniak, Aleksander Chomicz, Nina Mazurek, Kacper Krzysztof Kuczyński, Miłosz Mikołaj Waszkiewicz, Alan Brian Bukłat, Malwina Wioletta Kubala, Mateusz Sawczuk, Aleksandra Irena Sójka, Samanta Wanessa Szmidt, Łukasz Zbigniew Dawid Fitzerman, Kuba Edward Urbaniak.

ODESZLI DO DOMU OJCA

Władysława Makarewicz, Helena Mieszkiełło, Teresa Piskor, Mirela Wojciechowicz, Stanisław Nowak, Jadwiga Kołodziej, Piotr Zygmunt Majerowicz, Zdzisław Kazimierz Żejmo, Mieczysław Wolny Przemysław Zbaraszczuk, Irena Ponomarew, Stanisław Kołodziej, Teresa Skałecka, Florianna Pawełczyk, Elżbieta Teresa Szymańska

Pamiętajmy o naszych braciach i siostrach w modlitwie.

Porządek nabożeństw

Msze w niedziele: 7.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.30, 15.00, 19.15/akademicka/

Dni powszednie: 7.00, 9.00 i 18.30

Ważne informacje

Biuro parafialne czynne:

wtorek i piatek 10.00 - 12.00 oraz 16.00 - 18.00,
czwartek 18.00 - 19.30,
poniedziałek i środa nieczynne

Nr telefonu ks. dyżurnego: (68) 324-17-75, kom. 693-952-030

Poradnia Rodzinna jest czynna we wtorki 18.00 - 19.00

Ogłoszenia prafialne znajdują się w gablocie przy kościele oraz na stronie internetowej www.zbawiciel.zgora.pl

Fotoreportaż

Bierzmowanie młodzieży klas I szkół średnich, sakramentu udzielił ks. bp Tadeusz Lityński - 17 grudnia 2012 r.

Pasterka
24 grudnia 2012 r.

Zakończenie starego roku.
Msza św. z nabożeństwem dziękczynnym - 31 grudnia 2012 r.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

na styczeń:

Ogólne

Aby w tym Roku Wiary chrześcijanie mogli głębiej poznać tajemnicę Chrystusa i z radością dawać świadectwo o darze wiary w Niego.

Misyjne

Aby wspólnoty chrześcijańskie na Bliskim Wschodzie, często dyskryminowane, były obdarzane przez Ducha Świętego mocą wierności i wytrwałości.

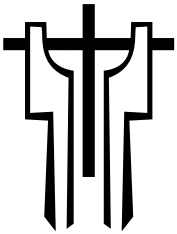

Redakcja serdecznie dziękuje wszystkim parafianom za współpracę i zainteresowanie naszym pismem parafialnym „Zbawiciel". Szczególne podziękowania pragniemy złożyć Pani Violettcie Janeckiej, Państwu Gizeli i Zenonowi Owocom oraz Pani Jadwidze Wolańskiej za stałą współpracę i zaangażowanie. Niech Pan Bóg Miłosierny prowadzi Was na wszystkich drogach 2013 r., a Matka Boża otacza płaszczem przemożnej opieki. Bóg zapłać.

Zachęcamy naszych parafian - biznesmenów, właścicieli małych i średnich firm do sponsoringu naszej gazetki. W zamian oferujemy miejsce na „reklamę". Celem jest rozwój gazetki i dotarcie do jak największej liczby odbiorców. Sponsoring przewidywany jest w formie darowizny na Kosciół- dobrowolna ofiara. W tej sprawie należy się kontaktować wyłącznie z Ks. Piotrem Gniewaszewskim.

Poszukujemy osób chętnych do czynnego udziału w tworzeniu naszego pisma - dziennikarzy, fotoreporterów, grafików, osób, które mogą podzielić się swoim świadectwem duchowym. Zapraszamy również parafian z ciekawymi pomysłami.

Zespół redakcyjny: ksiadz Piotr Gniewaszewski - redaktor naczelny, współpraca: Agnieszka Sobiak (korekta i edytorstwo), Agata Deresz (korekta), Małgorzata Adamczewska (korekta), Aleksandra Ferenc, Marta Brodzik, Łukasz Brodzik, Piotr Drewniok, Anna Nadstoga, Magdalena Iwańska, Anna Kulpaczyńska; Skład i grafika: Agnieszka Linka, Artur Kowalski.

Adres do redakcji: 65-043 Zielona Góra, ul. Chrobrego 8; email: zbawiciel.redakcja@gmail.com;

Parafialna strona internetowa: www.zbawiciel.zgora.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych materiałów. Prosimy o nie nadsyłanie anonimowych listów. Można zastrzec anonimowość publikacji.